

Sygn. akt II K 307/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu - II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Jarosław Przesmycki

Protokolant: st. sekr. sąd. Magdalena Bajerska

przy udziale Prokuratora Magdalena Chodyna

po rozpoznaniu w dniach 20.10.2015 r., 2.02.2016 r., 31.03.2016 r., sprawy karnej

W. D.

syna W. i D. z d. W., urodzonego (...) w G.,
zam. (...)-(...) G. ul. (...), obywatelstwa polskiego, o wykształceniu podstawowym, bez zawodu, pesel (...), karanego
sądownie;

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 7 lutego 2015 roku w godz. 11:30 – 11:45 w G. przy ul. (...) z nie zamkniętego mieszkania, dokonał zaboru
w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego marki S. (...) o nr (...) o wartości 700 złotych na szkodę A. P. (1), przy
czym zarzucanego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia z dniem
26 lipca 2013 roku kary łącznej (...)lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Grudziądzu
sygn. (...)za czyny podobne określone w art. 278 § 1 kk, przy czym w czasie czynu miał ograniczoną w stopniu znacznym
zdolność rozpoznania znaczenia czynu oraz zdolność pokierowania swoim postępowaniem;

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 31 § 2 kk

II. w dniu 4 marca 2015 roku w godz. 14:00 – 14:30 w G. przy ul. (...)
z przedpokoju nie zamkniętego na klucz domu jednorodzinnego, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia dwóch
telefonów marki N. (...) o nr (...) o wartości
440 złotych oraz marki H. (...) o nr (...) o wartości 270 zł powodując straty na sumę łączoną 710 złotych na szkodę H. B.
przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia z dniem 26 lipca 2013 roku kary łącznej
(...) lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Grudziądzu sygn. (...) za czyny podobne
określone w art. 278 § 1 kk, przy czym w czasie czynu miał ograniczoną w stopniu znacznym zdolność rozpoznania
czynu oraz zdolność pokierowania swoim postępowaniem,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 31 § 2 kk

stosując w myśl art. 4 § 1 kk przywołane poniżej przepisy w brzmieniu obowiązującym

do dnia 30 czerwca 2015 r.

o r z e k ł :

1. Oskarżonego **W. D.** uznaje za winnego czynów zarzucanych mu
w akcie oskarżenia, to jest występków z art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk w zw. z art.
31§2 kk z tym ustaleniem, że stanowią one ciąg przestępstw w rozumieniu art. 91§1 kk

i za to na mocy art. 278§1 kk w zw. z art. 91§1 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

2. Na mocy art. 63§1 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej kary okres zatrzymania w dniu 10 marca 2015 r. przyjmując, że jest on równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

3. Na mocy art. 46§1 kk zasądza od oskarżonego W. D. na rzecz pokrzywdzonych:

a) A. P. (2) kwotę 700 zł. (siedemset złotych)

b) H. B. kwotę 710 zł. (siedemset dziesięć złotych)

tytułem naprawienia szkody.

4. Zasądza od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Grudziądzu na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. J. M. kwotę 888 zł. (osiemset osiemdziesiąt osiem złotych) +VAT tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu.

5. Zwalnia oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty, a powstałymi wydatkami obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 307/15

UZASADNIENIE

Oskarżony W. D. był wielokrotnie karany sędownie.

dowód: karta karna – k. 60 akt

Ostatnio wyrokiem z 4 lutego 2015 r. w sprawie (...)za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. wymierzono mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na 4-letni okres próby.

dowód: wyrok – k. 77

W dniu 1 lutego 2015 r. około godziny 11:30-16:45 oskarżony postanowił odwiedzić swojego kolegę na ul. (...) w G.. W czasie pobytu na klatce schodowej tego domu, oskarżony postanowił okraść mieszkanie. W tym celu oskarżony udał się na III piętro kamienicy, gdzie wszedł do niezamkniętego na klucz mieszkania należącego do A. P. (2). W mieszkaniu tym przebywał wówczas M. P. (1) oraz jego ojciec i siostra, którzy spali. M. P. (1) korzystał przez chwilę z telefonu marki S. (...), należącego do jego matki, po czym położył go na łóżko w swoim pokoju. Słyszac odgłos otwieranych drzwi od mieszkania myślał, że przyszła jego matka, w związku z czym poszedł do łazienki. Niestety osobą, która pojawiła się w mieszkaniu był oskarżony, który wszedł do pokoju świadka i zabrał telefon z łóżka i uciekł.

Na ulicy oskarżony wyrzucił kartę telefonu, a sam telefon o wartości 700 zł sprzedał nieznanemu mężczyźnie za 30 zł.

W podobny sposób oskarżony popełnił drugi z zarzucanych mu czynów. W dniu 4 marca 2015 r. oskarżony szedł ul. (...), gdzie zobaczył otwartą furtkę do domu jednorodzinne. Postanowił tam wejść w celu dokonania kradzieży. Drzwi od tego domu były otwarte. H. B. i jej mąż byli w domu. Pokrzywdzona była na piętrze domu, a jej mąż oglądał telewizję. Na komodzie w przedpokoju pokrzywdzona położyła dwa telefony marki N. o łącznej wartości 710 zł. Kiedy oskarżony wszedł przez otwarte drzwi do przedpokoju zobaczył te telefony, zabrał je i uciekł. Podobnie jak poprzednio oskarżony wyrzucił karty z telefonów i sprzedał je nieznanym mężczyznom za 15 zł i 7 zł.

Oskarżonego poddano badaniom sądowo-psychiatrycznym. Biegli nie rozpoznali u oskarżonego choroby psychicznej ale upośledzenie umysłowe umiarkowane. Oskarżony zna podstawowe normy społeczne, rozumie je – jednak ich nie przestrzega z uwagi na to, że nadużywa alkoholu i dopalaczy, przez co nie jest w stanie pokierować swoim postępowaniem, co prowadzi do jego stopniowej psychodegradacji.

dowód: opinia sądowo-psychiatryczna – k. 102-103, zeznania biegłych – k. 150v, wyjaśnienia oskarżonego – k. 27-28, 44, 105-106, 144v, zeznania: H. B. – k. 148, J. J. – k. 148, M. P. – k. 151, A. P. – k. 151

Oskarżony przed Sądem przyznał się do pierwszego zarzutu z aktu oskarżenia. Twierdził, że co do drugiego zarzutu był bity i poniżany przez funkcjonariuszy policji i nakłaniany do przyznania się do przestępstwa, którego nie popełnił (dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 144v).

Zdaniem Sądu wyjaśnieniom oskarżonego, złożonym przed Sądem, należy dać wiarę w tej części, w której oskarżony przyznaje się do winy, bowiem są logiczne, konsekwentne i co do zasady spójne z zebraniem materiałem dowodowym. Różnica polega jedynie na tym, że drzwi od mieszkania były zamknięte z tym, że nie na klucz, a nie jak twierdzi oskarżony uchylone.

Sąd nie dał natomiast wiary wyjaśnieniom oskarżonego złożonym przed Sądem odnośnie drugiego zarzutu, uznając tym samym, za prawdziwe jego wyjaśnienia z postępowania przygotowawczego. W ocenie Sądu zamiana tych wyjaśnień jest linią obrony przyjęta przez oskarżonego. Oskarżony w tym przypadku korzystał z otwartych drzwi do domu, nieuwagi domowników, po to żeby ukraść telefony. Sposób dokonania kradzieży jak i przedmiot zaboru świadczą, że wyjaśnienia oskarżonego złożone w postępowaniu przygotowawczym są wiarygodne. Wniosek ten jest tym bardziej zasadny, że jak wynika z zeznań M. J., funkcjonariusza który przesłuchiwał oskarżonego, miał on zapewnioną swobodę wypowiedzi. Nadto należy zauważyć, że oskarżony przesłuchiwany przez prokuratora podtrzymał swoje wyjaśnienia, nie zgłaszał uwag do wcześniejszych przesłuchań. Nic wtedy oskarżonemu „nie groziło”, bowiem nie było wtedy funkcjonariuszy policji.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków: M. P. (1), A. P. (2), H. B., bowiem są logiczne i spójne. Świadczenie w sposób rzetelny i bezstronny podają okoliczności w jakich popełniono na ich szkodę przestępstwo i jaką z tego tytułu ponieśli szkodę. Sąd pominął zeznania M. K., Z. K. i Ł. K., albowiem nie wniosły nic istotnego do sprawy.

Sąd podzielił opinię sądowo-psychiatryczną bowiem została sporządzona przez osoby dysponujące odpowiednią wiedzą i doświadczeniem życiowym, a nadto nie była ona kwestionowana przez żadną ze stron. Biegli na rozprawie w swoich zeznaniach opinię tą uzupełnili wyjaśniając przyczyny zachowań oskarżonego.

W tym stanie rzeczy wina oskarżonego nie budzi wątpliwości.

Przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. popełnia, kto zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą. Oskarżony naruszył ten przepis w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w art. 64 § 1 k.k., w ramach przestępstwa ciągłego określonego w art. 91 § 1 k.k. w ten sposób, że

- w dniu 7 lutego 2015 roku w godz. 11:30 – 11:45 w G. przy ul. (...) z nie zamkniętego mieszkania, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego marki S. (...) o nr (...) o wartości 700 złotych na szkodę A. P. (1), przy czym zarzucanego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia z dniem 26 lipca 2013 roku kary łącznej (...) lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Grudziądzu sygn. (...) za czyny podobne określone w art. 278 § 1 kk, przy czym w czasie czynu miał ograniczoną w stopniu znacznym zdolność rozpoznania znaczenia czynu oraz zdolność pokierowania swoim postępowaniem;

oraz

- w dniu 4 marca 2015 roku w godz. 14:00 – 14:30 w G. przy ul. (...) z przedpokoju nie zamkniętego na klucz domu jednorodzinnego, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia dwóch telefonów marki N. (...) o nr (...) o wartości 440 złotych oraz marki H. (...) o nr (...) o wartości 270 zł powodując straty na sumę łączoną 710 złotych na szkodę H. B. przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia z dniem 26 lipca 2013 roku kary łącznej(...) pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Grudziądzu sygn. (...)za czyny podobne określone w art. 278 § 1 kk, przy czym w czasie czynu miał ograniczoną w stopniu znacznym zdolność rozpoznania czynu oraz zdolność pokierowania swoim postępowaniem.

Za to Sąd wymierzył mu karę łączną 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Przy wymiarze kary Sąd miał na względzie uprzednią wielokrotną karalność oskarżonego, działanie w warunkach powrotu do przestępstwa z niskiej pobudki – chęć osiągnięcia korzyści majątkowej. Nie bez znaczenia jest także i to, że oskarżony zarzucanego mu czynu dopuścił się tuż po wydaniu wyroku w okresie próby. Również sposób działania oskarżonego, polegający na wykorzystaniu nieuwagi pokrzywdzonych zasługuje na potępienie. Oskarżony wykorzystuje każdą sposobność na dokonanie kradzieży, co świadczy o jego demoralizacji i poczuciu bezkarności.

Jako okoliczność łagodzącą Sąd uznał szczere przyznanie się do winy oskarżonego i okazaną skruchę.

Na mocy art. 46 § 1k.k. zobowiązano oskarżonego do naprawienia szkody.

O kosztach orzeczono po myśli art. 624 k.p.k.